

هشتمین کنگره صلح از طریق قانون در کشور فیلیپین

تاریخ و وجه تسمیه فیلیپین

سرزمینی که امروز فیلیپین خوانده میشود در سال ۱۵۲۱ توسط ماژلان F. Magellan دریانورد پرتغالی در یکی از مأموریت‌هایی که برای دربار اسپانیا بمنظور پیدا کردن سرزمینهای تازه و حمل ادویه و پیدا کردن راهی مطمئن برای مراجعت به اروپا از طریق اقیانوس آرام انجام میداد برای اروپائیان کشف شد ولی چینی‌ها و آسیائی‌ها آنرا قبلاً میشناختند. مجمع‌الجزایر فیلیپین در طول تاریخ دارای نامهای مختلفی بوده است.

در سال ۱۵۴۳ هنگامیکه مجمع‌الجزایر فیلیپین توسط سربازان اسپانیا به فرماندهی Ruy Lopez Villalobos فتح شد این شخص سرزمین تسخیر شده را متعلق به فیلیپ دوم پادشاه وقت اسپانیا اعلام کرد و بهمین مناسبت به این مجمع‌الجزایر Las Phelipinas نام نهاد یعنی متعلق به فیلیپ پادشاه اسپانی و از آن پس نام این کشور بصورت Philippines نوشته میشود و به‌اتباع آن Filipinos اطلاق مینمایند.

کشور فیلیپین مجمع‌الجزایری است که از ۷۱۰۰ جزیره بزرگ و کوچک تشکیل یافته است و حدود پانزده هزار کیلومتر مرز دریائی دارد. این کشور بفاصله ۹۶۰ کیلومتری شرق سواحل جنوب شرقی آسیا و پائین‌ترین نقطه آن در ۲۴ کیلومتر شمال خط‌استوا واقع شده است و بعلت نزدیکی به‌استوا دارای آب و هوای گرم و مرطوب منطقه گرمسیری است. در شمال فیلیپین فرمز و در جنوب برنئو قرار دارد و از غرب بدریای چین و از شرق به‌اقیانوس آرام محدود شده است.

طول جغرافیائی آن بین $۴/۳۰$ و $۲۱/۲۰$ درجه شمالی و عرض جغرافیائی بین $۱۱۶/۵۵$ و $۱۲۶/۳۶$ درجه شرقی است. مساحت فیلیپین کلاً در حدود $۳۰۰٬۰۰۰$ کیلومتر مربع میباشد و از ۷۱۰۰ جزیره

تشکیل‌دهنده این سرزمین فقط ۷۷۳ جزیره آن از لحاظ جغرافیائی دارای نام میباشند. بیشتر مساحت این سرزمین را ۱۱ جزیره بالنسبه بزرگ و ۴۵ جزیره کوچکتر تشکیل میدهند.

زبان مردم فیلیپین

در حال حاضر زبان رسمی مردم این کشور انگلیسی و تاگالوک است. هنوز تعداد زیادی از مردم مخصوصاً طبقه اشرافی قدیم بزبان اسپانیائی صحبت میکنند. بغیر از این سه زبان ۷۸ زبان و لهجه دیگر بین مردم تکلم میشود. دولت فیلیپین زبان تاگالوک را بعنوان زبان رسمی کشور تعیین نموده است و هم‌اکنون در بعضی از مدارس کلیه دروس بآن زبان تدریس میشود و تدریس آن در سایر مدارس نیز که بزبان انگلیسی تدریس میکنند اجباری است. بغیر از زبان تاگالوک زبانهای بی‌کولانو - ویسایا و ایلونگو از جمله زبانهای میباشند که بسیاری از مردم به آن تکلم میکنند.

مختصری درباره نژاد و مردم و فرهنگ و تمدن فیلیپین

اولین انسانهایی که در مجمع‌الجزایر فیلیپین زندگی میکردند نژادشان به *Pithecanthropus erictus* میرسد. این انسانها دارای قدهای کوتاه و پیشانی بسیار پهن بودند و بنام Dawn Man خوانده میشدند و تنها آثاری که از آنها بدست آمده در غارهای Abon and Guri در جزیره پلاوان و عبارت است از تبرسنگی با دسته سنگی.

دومین گروه از انسانها که به این سرزمین راه یافتند عبارتند از Negritos که بعضی از دانشمندان معتقدند که این مردم از سرزمینهای آسیای مرکزی به این مجمع‌الجزایر کوچ کرده‌اند.

سومین گروه انسانهایی که به این سرزمین مهاجرت کرده‌اند اندونزیها بودند که با قایقهای مخصوصی که از تنه درختان ساخته شده بود در حدود پنج تا شش هزار سال قبل به این خاک قدم گذاشتند. این مردم از نظر فرهنگ و تمدن از بومیان پیشرفته‌تر بودند. ماهیگیری و شکار و کشت دیم را در فیلیپین رواج دادند. کشت برنج در این کشور از ره‌آورد اولین گروه مهاجر اندونزی میباشد. چهارمین دسته مهاجرین Malays بودند که بین سالهای ۲۰۰ تا ۳۰۰ قبل از میلاد مسیح با قایقهاییکه نسبتاً بزرگ بود دریای چین را پشت سر گذاشتند و در جزایر لوزان و پلاوان مستقر شدند. Malays از اندونزیها و بومیان این مجمع‌الجزایر متمدن‌تر بودند و کشاورزی آبی و گداختن فلز و ساختن کوره‌های آهنگری و ابزار و سلاحها و لوازم تزئینی از آهن و سایر فلزات آن دوره و انواع ظروف سفالین و بافتن پارچه و رام کردن حیوانات و بکارگرفتن گاومیش و اسب را در این مجمع‌الجزایر رواج دادند. بدنبال این گروه از مهاجرین مالزی دسته دیگری بین قرون

۱۱ تا ۱۳ به این سرزمین روی آوردند، گروه اخیر از خط و کتابت برخوردار بودند. گروه بعدی که بدنبال دومین دسته مهاجر مالزی وارد فیلیپین شدند از مسلمانان مالزی بودند که بین قرون ۱۴ تا ۱۶ میلادی در جنوب جزیره مینداناو استقرار یافتند و مسلمانان امروزه آن جزیره از نسل همان مسلمانان مالزی قرون ۱۴ تا ۱۶ میباشند.

رابطه ساکنان مجمع‌الجزایر فیلیپین با سایر مردم آسیا

در اواخر قرن ۹ دستجات مختلف از کشورهای متمدن برای تجارت و یابدست آوردن سرزمینهای جدید بطرف شرق آسیا براه افتادند. اولین گروهی که با مردم این مجمع‌الجزایر رابطه برقرار کردند اعراب بودند که بیشتر مراودات آنها با مردم جزایر جنوبی بخصوص جزیره Sulu و مینداناو بود. بعدها بین قرون ۱۲ و ۱۳ مردم این مجمع‌الجزایر با تجار چینی از لحاظ تجارت رابطه برقرار کردند. در اثر ایجاد این ارتباط بین تجار چینی و بومیان جزیره روابط زناشویی برقرار شد و پایه‌ای برای استقرار و دوام بعضی از تجار در فیلیپین بوجود آمد، تجار چینی بیشتر با ساکنان جزایر لوزان و پلاوان و سایر جزایر شمالی در ارتباط بودند. سومین دسته که بدنبال بازارهای تازه تجارت به فیلیپین آمدند ساکنان هندوچین بودند که بنام Orang dampuans خوانده میشدند که بخاطر خصوصیات خلقی آنها مورد تنفر بومیان فیلیپین واقع شدند و بعد از چندین زدوخورد با بومیان ارتباط تجاری آنها با فیلیپین قطع شد. دیگر گروه تجار در قرن هشتم بازم مالزی‌های مسلمان بودند این گروه بیش از اینکه در برقراری روابط تجاری توفیق یابند در نفوذ فرهنگ و آشنائی مردم این مجمع‌الجزایر با اسلام توفیق یافتند.

آشنایی بومیان فیلیپین با اسلام

در اواسط قرن ۱۴ میلادی تجار عرب و آموزگاران و مبلغین دین اسلام به جزیره مالزی و برنئو وارد شدند و پس از رواج دین اسلام در آن نواحی با کمک مردم مالزی به جنوب فیلیپین روی آوردند و با نواحی جنوبی جزیره مینداناو ارتباط برقرار کردند. اولین شخصی که پایه‌گذار اسلام در فیلیپین محسوب میشود یکی از اهالی مالزی که از قضات معروف آن سرزمین محسوب میشد بنام Sharif mudum بوده است. این شخص در سال ۱۳۸۰ میلادی به جزیره کوچکی بنام Simunul Sulu وارد شد و از همان بدو ورود شروع به ترویج اسلام در جزیره مذکور کرد. دومین نفر از مبلغین اسلام از مسلمانان مالزی شخصی بنام Rajah Baginda بود وی در سال ۱۳۹۰ به جزیره Sulu وارد شد و شروع به ترویج فلسفه اسلام نمود و در آنجا يك حکومت کوچک اسلامی تحت خلافت خودش تشکیل داد. در سال ۱۴۵۰ يك دانشمند عرب بنام ابوبکر به جزیره Sulu وارد شد و با دختر راجه‌باگیندا ازدواج نمود و پس از فوت راجه حکومت کوچک اسلامی او را بدست گرفت و آنرا توسعه

داد و خود را سلطان خواند. او اولین سلطان مسلمان در جزایر جنوب فیلیپین می‌باشد. در همان اول که ابوبکر اساس حکومت خود را در سولو Sulu مستحکم میکرد یک دانشمند مالزی‌نژاد دیگر بنام Sharif Mohammad Kabungsuwan وارد جلگه کوتویاتو شد و اساس یک حکومت مسلمان را در جزیره میندانائو پایه گذاشت و خود را اولین سلطان مسلمان آن ناحیه خواند و پیروانی پیدا کرد و آن نواحی را به نواحی مسلمان‌نشین فیلیپین تبدیل نمود.

فرهنگ مردم فیلیپین قدیم

مردم فیلیپین قدیم دارای فرهنگی خاص خود بودند و رسوم و عادات بخصوصی را رعایت میکردند. برای اداره مردم حکومتی داشتند که آنرا بران‌گای Barangay میگفتند (کلمه Barangay از زبان مالزی گرفته شده است به قایقی گفته میشود که چند نفر را بتواند باخود حمل کند). هر بران‌گای از حداقل ۳۰ خانواده تشکیل میشد و ریاست آن بعهده یکنفر که بهوی داتو Datu اطلاق میشد بود. هر یک از این واحدهای حکومتی مستقل و جدا از یکدیگر بودند و در بعضی از موارد به یکدیگر کمک میکردند. در هر بران‌گای، داتو Datu یک شورای پیران داشت که در مسائل مهم از آنان کسب نظر میکرد و صلاح‌اندیشی آنان بمنزله قانون بود.

قانون در فیلیپین قدیم

در فیلیپین قدیم دو قانون مکتوب وجود داشته است یکی بنام Maguindanao یا Luwaran و دیگر بنام اصول Sulu (Principal of Sulu Code) که هر دوی آن از روی اصول و قوانین اسلام گرفته شده و هدیه‌ایست که مسلمانان به این مجمع‌الجزایر آورده‌اند.

Maguindanao دارای ۸۵ ماده است و اصول کلی حکومت و قوانین دادرسی وارث و غیره در آن جمع آمده است. اصول Sulu دارای ماده بوده که نحوه تشکیل محاکم و مجازات‌ها را تشریح میکند.

ادبیات مردم فیلیپین قدیم

با توجه باینکه ادعا میشود که خط و کتابت در فیلیپین از زمانهای قدیم وجود داشته است ولی اثر نوشته‌ای از آن ایام بجانمانده و داستانهایی که بیشتر بصورت اساطیر بیان‌کننده شجاعتها و خصوصیات اخلاقی پهلوانان فیلیپینی آن زمان بوده، سینه به سینه بین خانواده‌ها نقل شده است. اشعار مرسوم در آن زمان هم بطوریکه گفته میشود یا بصورت غزلهای بسیار ساده و کوتاه و عاشقانه و یا بصورت معما و نصایح بوده است.

جمعیت و مذهب مردم فیلیپین در عصر حاضر

پنابراین سرشماری که درین کشور انجام شده فیلیپین دارای ۴۲ میلیون نفر جمعیت میباشد که بالغ بر سه میلیون و دویست هزار نفر آن مسلمانانند و بقیه به فرق مختلف مسیحیت وابسته‌اند. رشد افزایش جمعیت در فیلیپین بسیار زیاد و متجاوز از سه درصد است و با این ترتیب پیش‌بینی میشود که در حال حاضر جمعیت فیلیپین متجاوز از ۴۵ میلیون نفر باشد. رئیس دیوان کشور فیلیپین در نطق خود جمعیت فیلیپین را ۴۵ میلیون نفر تعیین کرد.

احزاب سیاسی فیلیپین

تاریخچه فعالیت احزاب سیاسی در فیلیپین بسال ۱۹۰۶ میرسد در آنسال دو حزب بزرگ بنامهای حزب ملی Nationalist و آزادیخواه Liberal تشکیل شده بود، هر یک از این دو حزب در طول تاریخ چندین بار به احزاب دیگر تقسیم شدند که معروفترین شعبات آنان احزاب استقلال آنی Urgantist immediate independence و کمیته اتحاد ملی بود. که هر چند یک بار بملت اختلافات شخصی رهبران آنها و یا توافق بین آنها بریک مسئله در هم ادغام و یا از یکدیگر جدا میشدند ولی در سالهای بعد از جنگ دوم دو حزب اصلی همان احزاب ملی و آزادیخواه بودند که تا سال ۱۹۷۲ فعالیت داشتند و پس از اعلام وضع اضطراری و حکومت نظامی به فعالیت آنها خاتمه داده شد و فعلاً اکنون حزبی درین کشور با برقراری حکومت نظامی فعالیت و موجودیت ندارد.

صلح جهانی بر اساس قانون

هشتمین کنفرانس بین‌المللی صلح جهانی بر اساس قانون از تاریخ ۳۰ امرداد تا ۴ شهریور ۲۵۳۶ شاهنشاهی در شهر مانیل پایتخت کشور فیلیپین تشکیل گردید. همانطور که گفته شد این کشور مرکب از ۷۱۰۰ جزیره کوچک و بزرگ است و در حدود ۴۵ میلیون نفر جمعیت دارد. دستمزد در این کشور بسیار کم است و بالنتیجه عده‌ای از ساکنین این کشور در پی بدست آوردن کار در کشورهای خارج هستند. از سال ۱۹۷۲ میلادی که حکومت نظامی در این کشور برقرار شده است سکنه فیلیپین باستثنای کارگرانی که دولت اجازه خروج آنها را بدهد و در کشور دیگری کار پیدا کرده باشند ممنوع از خروج از کشور فیلیپین بوده‌اند.

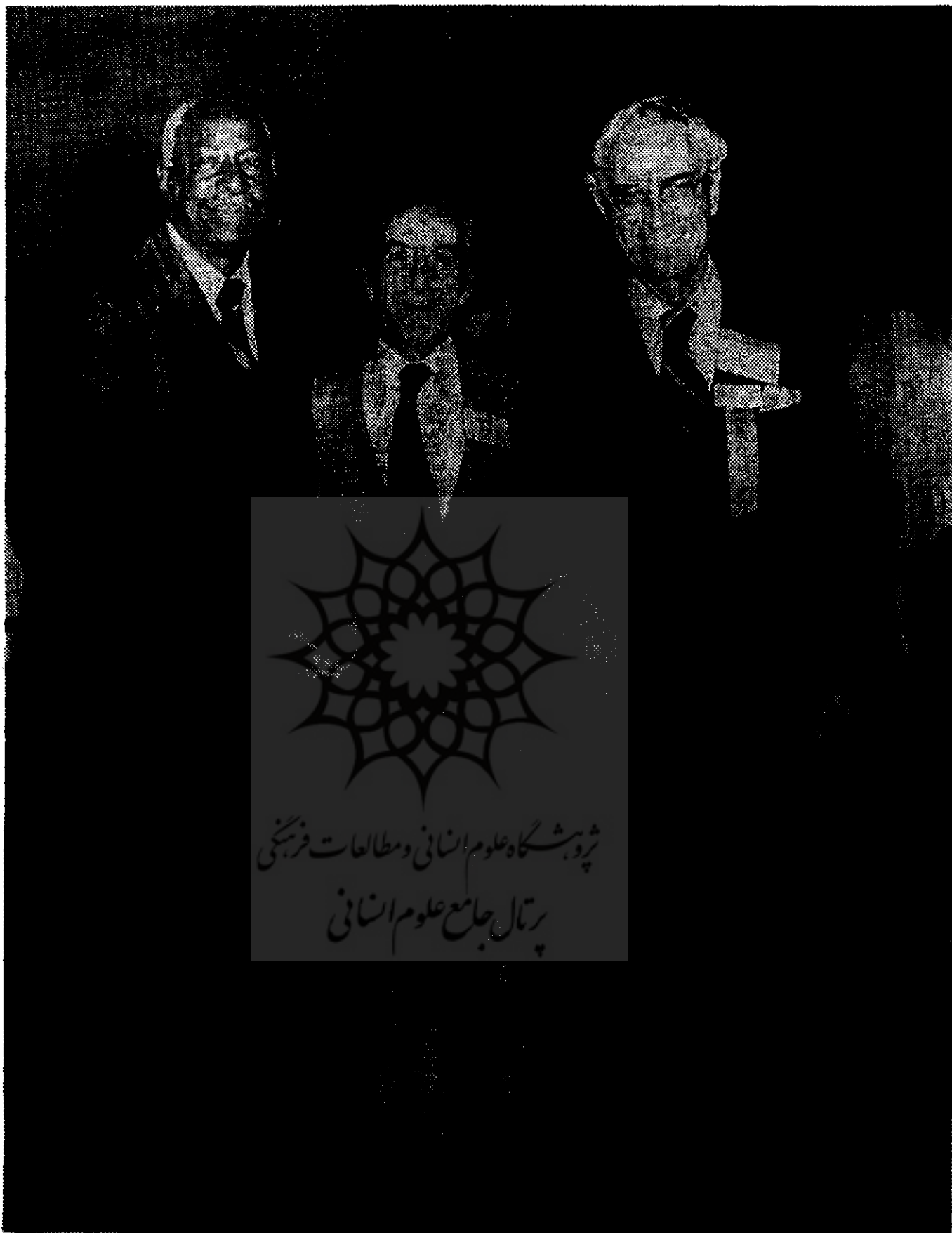
اولین جلسه کنفرانس در روز دوشنبه ۲۲ اوت ۱۹۷۷ (۲۱ امرداد ۲۵۳۶) با حضور پرزیدنت مارکوس رئیس‌جمهوری فیلیپین و خانم معظم‌له وزیر دادگستری و رئیس دیوانعالی کشور و رئیس کانون وکلاء دادگستری و کلیه قضات دیوانعالی کشور و دادگاه استیناف و اساتید دانشکده حقوق فیلیپین و همچنین ۱۶ تن از رؤسای دیوانعالی کشورهای ممالک مختلف دنیا که در کنفرانس شرکت کرده بودند تشکیل گردید به علاوه سفراء و نمایندگان سیاسی خارجی مقیم مانیل و از جمله جناب آقای

نجم سفیر شاهنشاه آریامهر نیز در جلسه افتتاحیه حضور داشتند.

آقایان محمدعلی امامی، ابوالقاسم تفضلی، باقر کینخسروی مقدم، منوچهر-
ملیحه (قاضی دادگستری)، محمود منصوری نراقی، هدایت‌الله رحیمی و ریاض‌الله-
تبیانی وکلای دادگستری و اینجانب به‌زینه خود در کنفرانس شرکت نمودیم.

اهم موضوعاتی که در این کنفرانس مطرح گردید عبارت بود از:

- ۱- حقوق بین‌الملل انسانی که در دو قسمت زیر مورد بحث واقع شد:
(الف) آخرین تحولات حمایت بین‌المللی حقوق بشر در منازعات مسلحانه.
(ب) وضع حقوقی سربازان مزدور.
 - ۲- مقررات مربوط به توسعه روزافزون تجارت بین‌المللی.
 - ۳- بحث درباره تروریسم بین‌المللی و نظارت بر امر قاچاق مواد مخدر.
 - ۴- گسترش صلاحیت حقوقی کمیسیون بین‌المللی حقوقدانان.
 - ۵- نقش نمایندگیهای تخصصی سازمان ملل در گسترش قوانین بین‌المللی.
 - ۶- قانون دریاهای.
 - ۷- نقش حکومت‌های ملی در پیشرفت حقوق بشر حمایت شده در سطح جهانی.
 - ۸- جنبه‌های قانونی روابط مربوط به مدیریت کارگری در سطح جهانی.
 - ۹- جنبه‌های حقوقی تسکین بین‌المللی آلام ناشی از حوادث و فاجعه‌ها.
 - ۱۰- حمایت قانونی پناهندگان.
 - ۱۱- توسعه معاضدت قضائی در مورد فقراء و نقش وکلای دادگستری در کشورهای در حال توسعه.
 - ۱۲- برنامه مربوط به اجرای حقوق بشر حمایت شده بین‌المللی، در داخل کشورها.
 - ۱۳- مالیات و مقررات مربوط به شرکت‌های چند ملیتی.
 - ۱۴- حقوق بین‌المللی و تکنولوژی کامپیوتری.
 - ۱۵- حقوق بهداشت جهانی، تغذیه، سلامتی و جمعیت.
 - ۱۶- حقوق قضائی و تأثیرات آن در حقوق ملی.
 - ۱۷- حقوق بین‌الملل مربوط به بهداشت محیط زیست.
 - ۱۸- کنترل آلودگی در فضاء.
 - ۱۹- حمایت بین‌المللی مالکیت فرهنگی.
 - ۲۰- تعلیمات حقوقی امروزی در دانشگاه سازمان ملل.
 - ۲۱- سمینار انجمن بین‌المللی قضات.
 - ۲۲- کنترل ملی و بین‌المللی تروریسم و خرابکاری.
 - ۲۳- قانون بین‌المللی مربوط به رسانه‌های جمعی.
- این موضوعات در کمیته‌های مختلف مطرح شد و مورد بحث قرار گرفت و چون فرصت کافی برای صدور قطعنامه نبود مقرر شد که قطعنامه‌های صادر از طرف کمیته‌های مربوط بعداً چاپ و منتشر و در اختیار شرکت‌کنندگان در کنفرانس

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

از راست به چپ: آقای چارلز راین رئیس کنگره صلح - آقای جلالی نائینی رئیس کانون وکلای
ایران - قاضی تامپسن دبیر کل کنگره صلح در فیلم پین

گذاشته شود.

آقایان ابوالقاسم تفضلی و باقر کیخسروی مقدم و اینجانب در کمیته مربوط به حقوق بشر شرکت نمودیم، و آقای رحیمی در کمیته مربوط به حقوق دریاها شرکت داشتند، آقای منصوری نراقی نیز در کمیته مربوط به تجارت بین‌المللی شرکت کردند و رساله خود را درباره نفت فراهم آورده بودند که مورد توجه واقع شد و جزو انتشارات کنگره بچاپ رسیده بود و در دسترس اعضای کنگره قرار داده

از چپ بر است جناب آقای نجم سفیر شاهنشاه آریامهر در فیلیپین و آقایان تفضلی - جلالی نائینی محمدعلی امامی - کیخسروی مقدم و منصوری نراقی

شد که امیدوارم آنرا به فارسی نقل کنند و در مجله کانون چاپ شود.

سایر آقایان اعضای هیئت نمایندگی ایران در کمیته‌های مختلف حاضر می‌شدند. در جلسه افتتاحیه، ابتداء آقایان چالز این رئیس مرکز صلح جهانی بر اساس قانون، و قاضی تامپسون قاضی عالی‌رتبه دادگاه فدرال آمریکا و دبیر کل مرکز صلح جهانی بر اساس قانون و همچنین رئیس دیوانعالی کشور فیلیپین نطق‌هایی ایراد کردند، و سپس خانم ایملدا موآلدز مارکوس خانم رئیس جمهوری و همچنین پرزیدنت فردینالد مارکوس رئیس جمهوری فیلیپین نطق‌های ایراد کردند و بشرکت کنندگان در کنفرانس خوش آمد گفتند. حضرت رئیس جمهوری فیلیپین بمناسبت تشکیل کنفرانس چهار تصمیم ذیل را اعلام داشت:

۱- لغو ممنوعیت عبور و مرور شبانه در فیلیپین.

۲- آزادی تعداد زیادی از زندانیان سیاسی که از سال ۱۹۷۲ به این طرف زندانی شده‌اند.

۳- اجازه مسافرت خارج باتباع فیلیپین زیرا دولت مارکوس از سال ۱۹۷۲ محدودیت‌هایی جهت خروج از کشور فیلیپین بوجود آورده بود.

۴- وعده انجام انتخابات در سال ۱۹۷۸ میلادی.

حضرت رئیس جمهوری فیلیپین نسبت باعضای هیئت‌اعزامی وکلای ایران ابراز عنایت مینمایند در جریان برگزاری کنفرانس، دو مهمانی شام نشسته از طرف سرکار خانم رئیس جمهور که ریاست کنفرانس را داشتند وضمن‌افرماندار مانیل میباشند و یک‌مهمانی از طرف حضرت رئیس جمهور فیلیپین ترتیب داده شده بود که کلیه شرکت‌کنندگان درکنفرانس دعوت و حضور داشتند، این مهمانی‌ها بسیارمجلل بود. در یکی از این ضیافتها، حضرت رئیس جمهوری فیلیپین و خانم معظم‌له،

هیئت ایرانی رامورد لطف قرار دادند و از پیشرفت‌ها و تحولات و اصلاحاتی که در ایران تحت رهبری شاهنشاه آریامهر انجام شده است ستایش کردند و همچنین از مهمان‌نوازی‌های شاهانه‌ای که از طرف شهبانوی گرامی ایران ازخانم رئیس جمهوری فیلیپین در مسافرت معظم‌لها به ایران بعمل آمده یاد فرمودند و بهمین مناسبت حضرت رئیس جمهور عکس‌هایی با اعضاء هیئت ایرانی گرفتند که در روزنامه‌های فیلیپین چاپ و منتشر شد.

تلگرافی بامضای آقای قاضی تامپسون، دبیر کل کنفرانس بوسیله جناب آقای نجم به پیشگاه شاهنشاه آریامهر مخبره گردید که ضمن آن از تحولات عمیق و ارزنده و چشمگیری که در این صورت گرفته است ستایش و سپاسگزاری بعمل آمده است.

حضرت سرجان کرفرماندار کل استرالیا که میهمان حضرت رئیس‌جمهوری فیلیپین بودند مرتباً در جلسات کنگره حاضر می‌شدند و چون قبل از انتخاب باین سمت وکیل دادگستری بودند و بعد از استعفاء (در دسامبر ۱۹۷۷) نیز قصد دارند که بوکالت دادگستری مشغول شوند نطق بسیار جالبی در کنفرانس ایراد نمودند و تحولاتی را که در زمان ایشان در قوانین و تشکیلات دادگستری استرالیا صورت گرفته است با اطلاع حاضران رساندند. جناب آقای عباس نجم سفیر شاهنشاه آریامهر در مانیل نیز ضیافت شامی در منزل شخصی خودشان بافتخار هیئت ایرانی شرکت کننده در کنفرانس ترتیب دادند که بیش از بیست نفر از رؤسای اصلی کنفرانس نیز در این ضیافت دعوت و شرکت داشتند و از طرف جناب آقای نجم و بانو پذیرایی شدند و در این جا لازم است از مساعی و کمک‌های معنوی و پذیرایی مجلل ایشان تشکر نمایم.

از سال ۱۹۷۲ میلادی که در سراسر جزایر فیلیپین در پی بی‌نظمی و جنگ داخلی حکومت نظامی اعلام گردید رسیدگی به بسیاری از دعاوی در صلاحیت دادگاههای نظامی قرار گرفته و حتی دادگاههای حکومت نظامی به برخی از دعاوی مدنی نیز رسیدگی مینمایند و منتقدین محلی از تحدید صلاحیت قضات ناخشنودند ولی دولت هنوز ادامه این وضع را جهت حفظ نظم ضروری می‌شمارد. در فیلیپین بواسطه وجود عناصر مختلف از چینی و ژاپنی و اسپانیایی و بومی سلیقه و روش واحدی موجود نیست و همین امر موجب اختلاف و عدم نظم و گسیختگی کارها شده که منجر به اعلام حکومت نظامی گردیده است و شاید بهمین زودی‌ها هم پایان نپذیرد. بالاترین مرجع قضائی فیلیپین دیوان عالی کشور است. این دیوان دارای ۱۳ عضو است. سازمان دیوان عالی به دو شاخه تقسیم میشود و کارهای مرجوعه بین دو قسمت حقوقی و جزائی تقسیم میگردد.

قوانین فیلیپین باره‌ایت اوضاع و احوال محلی متأثر از قوانین ایالات متحده امریکا است. باستثنای جزایری که مسلمانان در آنجا حکومت داشتند و هنوز از حکومت فیلیپین تبعیت نکرده‌اند.

جلالی نائینی